

Membrii konsiliului se înfiorară fărâ voia loră
la kvintele aceluși omă. kare trădă, dăpă kămă alți
mîngîrî, print'r'o s'arstare!

— Bine, zisse Kaiafa; eată ce ții d' konsi-
liulă pentră respata ta.

Și marele preotă întinse lăi Ișda șnă sakă
de pelme în kare epă trei-zeci arșinșii.

— Hîn' a nă priimi nimikă, zisse Ișda, do-
preskă o promisișne.

— Kare?

— Să fiă liberă, soldașii să mî șrmeze de de-
uapte, să stea șnde le voiă zice eă a sta, să m' ap-
propiiă singră de cei alți disșipli, mi nămaī dăpă șnă
pătrară de oră dăpă ce voiă ajășșne la dîșșii, să
viiă ka s'appesteze ne Ișșș.

— Soldașii voră avea ordișă a te askăta.

— Bine, zisse Ișda.

Atășci, se apropiiă de marele preotă mi lăș
sakășă kă arșinșii din măna sa.

— Șii, akămă, zisse ełă, acesți arșinșii șntă
ai mei, nă e ama?

— Aceasta este arșșna învoelei ce-ammă fă-
kășă imureșș. İndată ce profetășă minșinosă va fi
în mănele noastre, konsiliulă va îngrăji să măsoare
respata dășș fantă.

— Nă vă șeră aceasta, zisse Ișda; vă întrebă
nămaī dăka arșinșii acesșia șntă ai mei, mi dăka
pociă șace kă ei ce voiă voi.

— Șntă ai tei, mi poșii șace kă ei ce vei voi.

— Ei bine, zisse Ișda, ka să vă arșășă kă